

निषण्णाहरिदासचित्ते ॥ ७२ ॥ सकलभुवनमध्येनिर्धनास्तेऽपि धन्यानिवसति हृदयेषां श्रीहरेर्भक्तिरेका ॥ हरिर
पिनिजलोकं सर्वथाऽतो विहाय प्रविशति हृदितेषां भक्तिसूत्रोपनद्धः ॥ ७३ ॥ ब्रूमोऽद्य ते किमधिकं महिमानमेवं ब्र
ह्मात्मकस्य भुवि भागवताभिधस्य ॥ यत्संश्रयान्निगदिते लभते सुवक्ता श्रोताऽपि कृष्णसमतामलमन्यधर्मैः ॥ ७४ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे उत्तरखंडे श्रीभागवतमाहात्म्ये भक्तिकण्ठनिवर्त्तनो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ सूत उवाच
अथ वैष्णवचित्तेषु दृष्ट्वा भक्तिमलौकिकीम् ॥ निजलोकं परित्यज्य भगवान् भक्तवत्सलः ॥ १ ॥ वनमालीघनश्या
मः पीतवासामनोहरः ॥ कांचीकलापरुचिरोल्लसन्मुकुटकुंडलः ॥ २ ॥ त्रिभंगललितश्चारुकौस्तुभेन विराजितः ॥
कोटिमन्मथलावण्यो हरिचंदनचर्चितः ॥ ३ ॥ परमानंदचिन्मूर्तिर्मधुरो मुरलीधरः ॥ आविवेश स्वभक्तानां हृदया
न्यमलानि च ॥ ४ ॥ वैकुण्ठवासिनो ये च वैष्णवा उद्धवादयः ॥ तत्कथाश्रवणार्थं ते गूढरूपेण संस्थिताः ॥ ५ ॥ तदा जय
जयारावोरसपुष्टिरलौकिकी ॥ चूर्णप्रसूनवृष्टिश्च मुहुःशंखरवोऽप्यभूत् ॥ ६ ॥ तत्सभासंस्थितानां च देहगेहात्मवि
स्मृतिः ॥ दृष्ट्वा च तन्मयावस्थां नारदो वाक्यमब्रवीत् ॥ ७ ॥ अलौकिकोऽयं महिमा मुनीश्वराः सप्ताहजन्योऽद्य विलो
कितो मया ॥ मूढाः शठायेषु पक्षिणोऽत्र सर्वेऽपि निःपापतमा भवन्ति ॥ ८ ॥ अतो नृलोके ननु नास्ति किञ्चित्चित्तस्य
शोधाय कलौ पवित्रम् ॥ अघौघविध्वंसकरं तथैव कथासमानं भुवि नास्ति चान्यत् ॥ ९ ॥ केके विशुध्यंति वदंतु मल्यं
सप्ताहयज्ञेन कथामयेन ॥ रुपालुभिलोकहितं विचार्य प्रकाशितः कोऽपि न वीनमार्गः ॥ १० ॥ कुमार उचुः ॥ ये मा
नवाः पापकृतस्तु सर्वदा सदा दुराचाररता विमार्गगाः ॥ क्रोधाग्निदग्धाः कुटिलाश्च कामिनः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनं
तिते ॥ ११ ॥ सत्येन हीनाः पितृमातृदूषकास्तृष्णाकुलाश्चाश्रमधर्मवर्जिताः ॥ ये दांभिकामत्सरिणोऽपि हिंसकाः
सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंतिते ॥ १२ ॥ पंचाग्रपापाश्छलछद्मकारिणः क्रूराः पिशाचा इव निर्दयाश्च ये ॥ ब्रह्मस्वपुष्टाव्य
भिचारकारिणः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंतिते ॥ १३ ॥ कायेन वाचा मनसाऽपि पातकं नित्यं प्रकुर्वन्ति शठाहठेन ये ॥ पर
स्वपुष्टामलिना दुराशयाः सप्ताहयज्ञेन कलौ पुनंतिते १४ ॥ अत्र ते कीर्त्तयिष्याम इति हासं पुरातनम् ॥ यस्य श्रवणमा